

Arrest

nr. 75 314 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 juni 2009, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 26 oktober 2011, verstuurd op 26 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Belaw, dat gelegen is in het district Jaghuri van de provincie Ghazni. U bent van Hazara afkomst en verklaarde bij aankomst in België minderjarig te zijn. Het laatste anderhalf jaar dat u in Afghanistan vertoefde (2006-2007) baatte u een winkel uit waar u video's, televisies en generatoren aan de man bracht. Op heimelijke wijze verkocht u tevens alcohol en pornografisch videomateriaal dat afkomstig was van Kaboel. Toen u op

een dag vanuit Koboel op weg was naar Jaghuri werd een aantal wagens geblokkeerd door rovers. Kort daarop kwam de lokale politie ter plaatse en in het tumult wist u zich uit de voeten te maken. Toen u echter in Belaw aankwam, was men op de hoogte van uw illegale praktijken. De politie doorzocht uw winkel en naar aanleiding van hun vondsten werd u door hen meegenomen en opgesloten in Anguri. Enkele politieagenten waren echter klanten van u en na ongeveer tien dagen werd u door hen vrijgelaten. U vernam echter dat de lokale moellahs geïnformeerd waren over uw praktijken en u daarvoor wilden straffen. In samenspraak met uw vader werd er besloten dat u Afghanistan beter kon verlaten. Via Herat reisde u naar Iran waar u anderhalve week verbleef. Eenzelfde aantal dagen verbleef u vervolgens in Turkije. Daarna reisde u verder naar Griekenland waar u ongeveer twee jaar verbleef in de steden Athene en Patra. Daarna reisde u verder naar België waar u op 25 juni 2009 asiel aanvraagde. Bij een eventuele terugkeer vreest u de moellahs van uw regio en de handlangers van Bashi Habib. Ter staving van uw asielrelaas legde u een taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor, een schoolrapport, een bevestigingsbrief van naburige winkelhouders, een toelatingsbewijs voor uw winkel, een getuigschrift van de Afghaanse ambassade in Brussel over uw taskara en vier foto's waarop uw familieleden en uw winkel te zien zijn."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er dient immers te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid bij aankomst in België geen geloof kan worden gehecht. Uit een wetenschappelijk onderzoek op vraag van de Dienst Voogdij is immers gebleken dat u op 18 augustus 2009 een leeftijd had die zeker hoger lag dan 18 jaar waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Er dient tevens te worden besloten dat u de asielinstanties door het opgeven van foutieve gegevens hebt willen misleiden om op basis van uw vermeende minderjarigheid aanvullende bescherming te bekomen. Deze vaststelling draagt allerminst bij tot de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Dat u beweert bij aankomst in België; d.i. juni 2009, minderjarig te zijn geweest doet overigens vragen rijzen over het door u voorgehouden profiel. U beweerde immers vooreerst drie of vier jaar in een hotel te hebben gewerkt en vervolgens anderhalf jaar op zelfstandige basis een videowinkel te hebben uitgebaat vooraleer u Afghanistan verliet (CGVS, p. 3). Men dient hierbij in acht te nemen dat u meer dan twee jaar in Griekenland verbleef vooraleer u in België asiel aanvraagde. Zelfs naar Afghaanse maatstaven stroken uw beroepsactiviteiten aldus niet met de door u voorgehouden leeftijd. Dit doet vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Verder bleek uw kennis over Afghanistan en uw omgeving uiterst fragmentarisch. U kon weliswaar enige toelichting geven over een aantal aspecten met betrekking tot Jaghuri maar deze kennis bleek evenwel zeer oppervlakkig en bevatte talrijke lacunes. Uw beperkte kennis over Afghanistan en de omgeving waarvan u afkomstig bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen recentelijk in Jaghuri te hebben gewoond (zie ook informatie in het administratief dossier). Zo is het opmerkelijk te noemen dat iemand die beweert steeds in Afghanistan woonachtig te zijn geweest er niet in slaagt op eigen initiatief een Afghaanse feestdag op te noemen (CGVS, p. 17). Ook de nieuwjaarslekkernij Haft Mewa is u onbekend. Veelzeggend in dit verband is dat u klaarblijkelijk

wel weet wat er in Iran op nieuwjaarsdag wordt klaargemaakt, hoewel u daar slechts luttele dagen zou zijn verbleven (CGVS, p. 19). Verder bent u niet bij machte om ook maar één naam van een bekende Pashtun uit Afghanistan naar voren te brengen, wat erg bevreemdend is aangezien het de grootste bevolkingsgroep van Afghanistan betreft die overigens ook talrijk in uw provincie woonachtig is. Verder is het merkwaardig vast te stellen dat u, die enige scholing hebt genoten en de Afghaanse maanden bij naam kent, er toch niet in slaagt toe te lichten welke de warme maanden zijn volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p. 17). Dat u enerzijds de namen van de maanden kan opsommen maar anderzijds niet weet welke hiervan de warme maanden zijn, duidt op een ingestudeerd karakter van deze kennis. Tevens bleek u de algemeen gangbare term voor district (woleswali) niet te kennen. Nochtans is dit een belangrijk concept in de bestuurlijke indeling van Afghanistan met een directe impact op het dagelijkse leven van een Afghaanse burger. Indien u werkelijk altijd in Afghanistan zou geleefd hebben, zou deze term u ongetwijfeld bekend in de oren klinken. Evenzeer mag het verwonderen dat u behalve Wahdat geen enkele van de vele politieke partijen in Afghanistan bij naam kunt noemen (CGVS, p. 9). Nochtans bepalen deze bewegingen en partijen het alledaagse leven van de Afghanen in sterke mate. Dat u over deze elementaire zaken in het ongewisse blijft, doet vragen rijzen over uw verklaringen aangaande uw afkomst. De lacunes in uw algemene kennis vertalen zich dan ook in uw fragmentarische verklaringen aangaande uw eigen regio. Zo kunt u vervolgens, behalve Jaghuri, slechts vier namen van andere districten naar voren brengen. Nochtans bestaat uw provincie Ghazni alleen al uit 19 districten. U ziet overigens ook in Sange Masha, wat in werkelijkheid de hoofdplaats is van uw district Jaghuri, een volwaardig district (CGVS, p. 9). Als er vervolgens gepolst werd naar de locatie van de door u genoemde districten moet u bekennen slechts de namen te hebben gehoord en niet bij machte te zijn deze te situeren. Dit is erg opmerkelijk aangezien de door u opgenoemde districten rondom uw district Jaghuri zijn gelegen en uit uw verklaringen doorheen het gehoor is gebleken dat u zich wel degelijk zou hebben verplaatst in de regio. Ook hier kunnen vragen gesteld worden bij de manier waarop u deze kennis dan wel heeft opgedaan. Ook wat de provincies betreft, een ander belangrijk bestuurlijk niveau, blijkt uw kennis uitermate fragmentarisch te zijn. Zo kunt u behalve Ghazni slechts vijf andere provincies opsommen hoewel Afghanistan 34 provincies telt. Overigens weet u niet met zekerheid te zeggen welke door u genoemde provincies rond Ghazni liggen, wat erg merkwaardig is (CGVS, p. 9). U noemt dus weliswaar een aantal omliggende provincies maar als u op een later tijdstip met de provincie Zabul wordt geconfronteerd, dat zelfs aan uw district Jaghuri grenst, ziet u hierin slechts een 'regio' die volgens u veraf gelegen is (CGVS, p. 18). Voorts is de naam Arghandab u in het geheel onbekend, nochtans is dit de benaming voor zowel een aangrenzend district van Jaghuri als een vierhonderd kilometer lange rivier die dwars door uw district loopt (CGVS, p. 17). Ook dit kan u moeilijk zijn ontgaan. Voorts is het merkwaardig te noemen dat u er niet in slaagt een naam van een van de vele gouverneurs van Ghazni te berde brengen (CGVS, p. 17). Dat u dit, rekening houdend met het belang van deze functie, volledig zou zijn ontgaan, is weinig waarschijnlijk te noemen. Als u geconfronteerd wordt met de naam Haji Sher Alam, de gouverneur van Ghazni in de periode 2005-2006 blijkt u deze niet als dusdanig te kunnen duiden (CGVS, p. 19). Ook Taj Mohammed, een oud-gouverneur die overigens in 2006 in Ghazni werd vermoord, is u niet bekend. Ten slotte is het evenzeer opmerkelijk dat u niet kunt verduidelijken waar de buitenlandse troepen zich in de regio bevinden hoewel die prominent aanwezig zijn in de stad Ghazni. Ook blijkt u het ziekenhuis van Sima Zamar te kennen maar heet dat volgens u, op basis van de locatie, Sange Masha hospitaal. In werkelijkheid is dit beter bekend onder de naam Shuhada, genoemd naar de organisatie van Zamar (CGVS, p. 18). Al deze feiten betreffen elementen die door de lokale bevolking goed gekend zijn. Dat u op al deze punten een dermate beperkte en vaak foutieve kennis heeft, roept ernstige twijfels op aangaande uw bewering werkelijk uit deze regio afkomstig te zijn. Vervolgens blijkt ook uw kennis over datgene wat zich de afgelopen jaren in uw regio heeft afgespeeld uiterst summier te zijn. Dit is erg merkwaardig daar u toch beweerde in de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan actief te zijn geweest in een dichtbijgelegen bazaar. Hier zou u ongetwijfeld een aantal zaken vernomen hebben over het reilen en zeilen in de regio indien u daadwerkelijk van Jaghuri afkomstig was. Zo is het opmerkelijk dat u spontaan informatie aanbrengt over problematische droogtes in de regio maar u verder beweert dat er in de regio geen problemen van natuurlijke aard zijn geweest (CGVS, p. 7). Nochtans zijn overstromingen in de regio een terugkerend fenomeen dat overigens in 2006 in Jaghuri aan twee mensen het leven kostte. Verder verklaarde u rechtstreeks getuige te zijn geweest van de presidentiële verkiezingsstrijd in uw regio (CGVS, p. 14). U kunt echter niet toelichten wanneer die verkiezingen hebben plaatsgevonden noch welke leeftijd u toen zou hebben gehad. Tevens bleek u niet te weten van het al dan niet bestaan van andere verkiezingen. Hoewel u het hebt over verkozen kandidaten voor het Afghaanse parlement herinnert u zich niet wanneer er parlementaire verkiezingen hebben plaatsgevonden. Nochtans grepen die plaats een jaar na de presidentsverkiezingen die u zou hebben bijgewoond en stemden mensen onder meer in Anguri, waar u werkzaam zou zijn geweest. Dat u deze gebeurtenis, die overigens van groot belang is voor de Afghaanse burger, zou zijn ontgaan is erg onwaarschijnlijk te noemen. Wederom dient te worden

vastgesteld dat uw kennis opvallende lacunes vertoont. Als u de kans gegeven werd het CGVS enige informatie te verschaffen over gebeurtenissen of incidenten die plaatsvonden voor uw vertrek uit Afghanistan verwijst u louter naar een aanval op het huis van Bashi Habib (CGVS, p. 14). Eerder tijdens het gehoor was gebleken dat u Bashi Habib verkeerdelijk beschouwde als iemand van de Taliban, hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Habib ten tijde van de aanval een politiecommandant was en hij uitgerekend door de Taliban werd aangevallen. Dat u zich hierover vergist is veelzeggend daar u Habib bij een eventuele terugkeer pretendeert te vrezen. Overigens kon u niet preciseren wanneer de aanval had plaatsgevonden hoewel het slechts enkele maanden voor uw beweerde vertrek had plaatsgevonden (CGVS, p. 14). Verder kon u geen enkele andere gebeurtenis naar voren brengen waarmee wederom de klemtoon wordt gelegd op de beperktheid van uw kennis aangaande uw regio. Het CGVS is er zich van bewust dat Afghaanse burgers met een beperkte opleidingsgraad en die steeds in hun eigen regio hebben verbleven, niet op de hoogte zijn van bepaalde feiten in de Afghaanse maatschappij. Het is evenwel niet aannemelijk dat uw (voorgehouden) opleidingsgraad en profiel een verschoning vormen voor het manifeste gebrek aan kennis over tal van facetten van het dagdagelijkse Afghaanse leven, die bovendien wel degelijk algemeen bekend zijn in de regio waarvan u recentelijk afkomstig beweert te zijn. Er dient dan ook besloten te worden dat u allerm minst aannemelijk maakt werkelijk uit Jaghori afkomstig te zijn. Gezien voorgaande vaststellingen kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk zou hebben afgespeeld in deze regio. Zoals gezegd dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegde zijn niet bij machte de onderhavige beoordeling van het CGVS te wijzigen.

Deze documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Aangezien aan uw afkomst uit Jaghori op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht, is de bewijswaarde van deze documenten uiterst relatief. Overigens legde u in eerste instantie een taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor die door de federale politie als volkomen namaak werd beschouwd. Wederom wordt hiermee het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag in de verf gezet. Dat u op een later tijdstip alsnog een originele taskara zou voorleggen, wijzigt die beoordeling niet en doet integendeel verdere vraagtekens rijzen. Het CGVS verwijst naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat de bewijswaarde van dergelijke Afghaanse identiteits- en andere documenten relatief is aangezien deze, zowel binnen als buiten Afghanistan, op illegale maar eenvoudige wijze verkrijgbaar zijn. De informatie waarop het CGVS zich baseert vindt u terug in het administratieve dossier.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Hij stelt dat hij niet heeft geprobeerd om de asiendiensten te misleiden over zijn leeftijd maar dat hij niet weet wat zijn leeftijd is en daarom de taskara als aanduiding gebruikt. De taskara is opgemaakt toen verzoeker in de winkel begon te werken. Het is mogelijk dat de ambtenaar die verzoekers taskara heeft opgemaakt zijn leeftijd verkeerd heeft ingeschat. In Afghanistan worden geboortes niet geregistreerd en weten de meeste mensen niet hoe oud ze juist zijn.

Hij stelt ook dat zijn beroepsactiviteiten wel degelijk met zijn voorgehouden leeftijd stroken aangezien kinderarbeid in Afghanistan wijd verspreid is. Hij verwijst hiervoor naar rapporten van Unicef.

Verder stelt hij dat hij voldoende heeft aangetoond dat hij uit Jaghori afkomstig is. Hij geeft voor alle vaststellingen in de bestreden beslissing verklaringen en stelt in het algemeen dat tijdens het gehoor niet werd doorgevraagd en zeer weinig concrete vragen werden gesteld en bij de beoordeling geen rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, zijn ongeschooldheid, het feit dat hij Afghanistan reeds vijf jaar heeft verlaten, de omstandigheden waarin hij in de tussentijd leefde en de kennis die hij wel heeft.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een getuigschrift toe van de Afghaanse ambassade in Brussel waarin het consulaat bevestigt dat verzoekers taskara echt is.

2.2. De Raad stelt vast dat hij niet kan oordelen of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of voor subsidiaire bescherming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad kan op basis van het rechtsplegingsdossier immers niet oordelen of verzoeker al dan niet uit Jaghori afkomstig is.

De Raad stelt vooreerst vast dat een geneeskundig onderzoek heeft uitgewezen dat verzoeker op 18 augustus 2009 minstens 20,6 jaar oud was. Verzoeker verklaarde dat hij ongeveer twee jaar in Griekenland heeft verbleven. Verzoeker was dus ongeveer 18 jaar of ouder toen hij Afghanistan verliet.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker niet helemaal ongeschoold is. Hij heeft immers verklaard dat hij tot de derde graad naar school is geweest (gehoorverslag, 3).

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat verzoeker er niet in slaagt om op eigen initiatief een Afghaanse feestdag te noemen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij de vraag niet juist had begrepen en dat hij dacht dat hij streekeigen feesten moest opsommen. Uit het gehoorverslag blijkt inderdaad dat verzoeker op de vraag of hij Afghaanse festiviteiten of feestdagen kende, antwoordde dat er in zijn streek niet zoiets bestaat (gehoorverslag, 17). Verzoeker stelt ook nog dat uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid waar de opgesomde feestdagen worden gevierd en of ze populair zijn. Hoewel het stuk “Important holidays/occasions/festivities celebrated in Afghanistan” wel de indruk geeft dat het om feesten gaat die tot op de dag van vandaag overal in Afghanistan worden gevierd, vermeldt het dit niet uitdrukkelijk. Bijgevolg kan de Raad niet met zekerheid oordelen of van verzoeker mag

worden verwacht dat hij de opgesomde feestdagen kent. Bovendien merkt verzoeker in zijn verzoekschrift terecht op dat hij wel kan antwoorden op de vragen wanneer het Nieuwjaar is en hoe Nieuwjaar wordt genoemd (gehoorverslag, 17).

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat verzoeker de nieuwjaarslekkernij *Haft Mewa* niet kent. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker weet dat *Haft Mewa* "zeven vruchten" betekent (gehoorverslag, 19). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit juist is. Bovendien stelt verzoeker voor om de zeven vruchten op te sommen. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift ook op dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard dat het in zijn streek geen gewoonte is om op nieuwjaarsdag *Haft Mewa* te eten. Hij toont dit echter niet aan.

De commissaris-generaal vindt het veelzeggend dat verzoeker wel weet wat er in Iran op nieuwjaarsdag wordt klaargemaakt, hoewel hij daar slechts luttele dagen zou hebben verbleven. Verzoeker wijst er echter terecht op dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard dat hij op televisie vooral naar Iraanse zenders kijkt (gehoorverslag, 12). Het is aannemelijk dat hij die kennis via de televisie heeft vergaard.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker geen enkele bekende Pasjtöe kan noemen, hoewel de Pasjtöen de grootste bevolkingsgroep van Afghanistan zijn en veel van hen in verzoekers provincie wonen. Verzoeker antwoordt daarop dat hij een Hazara is en dat hij wel een bekende Tadzjiek kon noemen. Dit is echter geen verklaring voor de bovenstaande vaststelling. Verzoeker stelt ook dat hij zeer jong was toen hij Afghanistan verliet. Eerder heeft de Raad echter reeds vastgesteld dat verzoeker op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan ongeveer 18 jaar of ouder was. De commissaris-generaal heeft dus terecht gesteld dat het bevreemdend is dat verzoeker geen enkele bekende Pasjtöe kan noemen. Volgens verzoeker is deze vaststelling niet dienstig omdat Afghanen die buiten Afghanistan verblijven de Afghaanse politieke en maatschappelijke toestand ook in de gaten houden. De Raad is echter van mening dat deze vaststelling hier wel degelijk dienstig is, aangezien het voor een Afghaan die buiten Afghanistan verblijft wellicht minder eenvoudig zal zijn om op de hoogte te blijven van de toestand in zijn thuisland. De vaststelling dat verzoeker geen enkele bekende Pasjtöe kan noemen, kan dus een aanwijzing zijn dat verzoeker Afghanistan reeds lang geleden heeft verlaten.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat het merkwaardig is dat verzoeker de Afghaanse maanden bij naam kent, maar niet kan toelichten welke de warme maanden zijn. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij de Afghaanse maanden kent in de zin dat hij weet dat ze bestaan, maar dat hij er geen actieve kennis van heeft. Deze voorstelling van de feiten komt echter niet overeen met wat uit het gehoorverslag valt af te leiden. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk dat hij de maanden van één tot twaalf kent (gehoorverslag, 17). Dit duidt erop dat zijn kennis van de maanden groter is dan hij in zijn verzoekschrift aangeeft. Aangezien hij beweert dat hij de maanden kan opsommen is het vreemd dat hij niet kan zeggen welke maanden in het hete seizoen vallen. Verzoeker stelt dat Afghanen tijdsaanduidingen heel anders gebruiken dan Belgen. Hij toont echter niet aan dat Afghanen de benamingen van de maanden niet gebruiken in het dagelijkse leven of dat ze bij bepaalde delen van de bevolking niet gekend zijn. Daarentegen toont de commissaris-generaal evenmin aan dat een Afghaan die tot zijn achttiende in Afghanistan heeft gewoond, vertrouwd moet zijn met de Afghaanse maanden. Het feit dat verzoeker de Afghaanse maanden zou hebben ingestudeerd, hoeft niet te betekenen dat hij tot voor kort niet in Afghanistan woonde.

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat verzoeker de algemeen gangbare term voor district (*woleswali*) niet kent. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker eerst verklaart dat hij niet weet wat een district is maar dat hij vervolgens wel een aantal districten van Ghazni kan opsommen (gehoorverslag, 9). Aldus kan niet worden gesteld dat hij niet weet wat het begrip *woleswali* betekent.

Verder stelt de commissaris-generaal terecht dat verzoeker maar één politieke partij kent. De commissaris-generaal voegt eraan toe dat deze partijen het alledaagse leven van de Afghanen in sterke mate bepalen. Verzoeker merkt echter terecht op dat de commissaris-generaal deze bewering niet staft en niet aangeeft hoe verzoeker door deze partijen zou worden beïnvloed. Bijgevolg kan de Raad niet inschatten of van verzoeker mag worden verwacht dat hij verschillende politieke partijen bij naam kan noemen.

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat verzoeker weinig districten en provincies kent en ook niet weet waar ze liggen. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij een aantal districten en provincies kon opsommen, dat hem tijdens het gehoor niet werd gevraagd om zoveel mogelijk districten te noemen en dat zijn kennis aansluit bij zijn profiel van ongeschoolde jongere. De Raad is van mening

dat het gelet op verzoekers eerder beperkte scholing aannemelijk is dat hij geen uitgebreide kennis heeft van de bestuurlijke indeling van Afghanistan. De commissaris-generaal stelt dat 'het district' een belangrijk concept is in de bestuurlijke indeling van Afghanistan met een rechtstreekse invloed op het dagelijkse leven van een Afghaanse burger. Hij verduidelijkt echter niet waaruit die invloed dan wel bestaat en toont bijgevolg niet aan dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij een betere kennis van de bestuurlijke indeling van Afghanistan heeft.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker de naam Arghandab niet kent, terwijl dit nochtans onder meer de naam is van een vierhonderd kilometer lange rivier die dwars door verzoekers district loopt. Volgens de commissaris-generaal kan dit verzoeker moeilijk zijn ontgaan. De Raad stelt echter vast dat uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid hoe ver verzoeker van de rivier woonde, zodat niet kan worden ingeschat of verzoeker de rivier zeker had moeten kennen. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag niet dat verzoeker de rivier niet kende. Er werd hem immers enkel gevraagd of hij Arghandab kende (gehoorverslag, 17), maar er werden verder geen vragen gesteld over de rivier. Op basis van de informatie in het administratief dossier kan de Raad niet beoordelen of van iemand met verzoekers profiel mag worden verwacht dat hij de naam kent van de rivier die door zijn district stroomt.

Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat verzoeker geen enkele gouverneur van Ghazni kent. De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat het weinig waarschijnlijk is dat de gouverneurs hem volledig zouden zijn ontgaan, rekening houdend met het belang van deze functie. Opnieuw bevat het administratief dossier echter geen informatie over de invloed van de gouverneurs in Afghanistan op het dagelijkse leven van de Afghanen en op iemand met verzoekers profiel.

De commissaris-generaal vindt het opmerkelijk dat verzoeker niet kan verduidelijken waar in zijn streek zich de buitenlandse troepen bevinden, hoewel die prominent aanwezig zijn in de stad Ghazni. Verzoeker antwoordt dat hierover tijdens het gehoor geen duidelijke vragen werden gesteld, dat het niet duidelijk was wat met 'verzoekers streek' werd bedoeld en dat aan verzoeker niet werd gevraagd of hij weet had van buitenlandse militairen in Ghazni. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij in zijn streek geen buitenlandse militairen zag (gehoorverslag, 18). De commissaris-generaal toont niet aan dat dit niet aannemelijk is of dat verzoeker had moeten weten dat de buitenlandse troepen zich in de stad Ghazni bevinden.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker weliswaar het plaatselijke ziekenhuis kent maar niet weet onder welke naam het beter bekend is bij de plaatselijke bevolking. Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift echter terecht op dat het administratief dossier geen informatie bevat over wat de plaatselijke bevolking wel of niet zou moeten weten.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker spontaan informatie aanbrengt over problematische droogtes in zijn streek maar verder beweert dat er in zijn streek geen problemen van natuurlijke aard zijn geweest, terwijl overstromingen in zijn streek een terugkerend fenomeen zijn dat in 2006 in Jaghuri aan twee mensen het leven kostte. De commissaris-generaal toont echter niet aan dat verzoekers dorp of omgeving door de overstromingen werd getroffen en ook niet dat het hier om een terugkerend fenomeen gaat in verzoekers streek.

De commissaris-generaal merkt in zijn beslissing ook op dat verzoeker niet kon toelichten wanneer de presidentsverkiezingen plaatsvonden. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker inderdaad geen jaartal kan noemen, maar dat hij wel kan zeggen dat hij ten tijde van de presidentverkiezingen in het hotel werkte (gehoorverslag, 14). Verder merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker zich niet herinnerde dat er een jaar na de presidentsverkiezingen parlementsverkiezingen plaatsvonden. Volgens de commissaris-generaal is het erg onwaarschijnlijk dat verzoeker dit zou zijn ontgaan. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker wel degelijk weet dat er parlementsverkiezingen hebben plaatsgevonden en dat hij hierover enige uitleg kan geven (gehoorverslag, 15).

De commissaris-generaal wijst er verder op dat verzoeker naast de aanval op het huis van Bashi Habib geen enkel incident kan noemen dat zich in zijn streek voerde. Het administratief dossier bevat echter geen informatie over incidenten die zich in verzoekers streek voordeden, zodat de Raad niet kan nagaan of er zich incidenten voordeden waarvan mag worden verwacht dat verzoeker ze zich zou herinneren.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij op een groot deel van de vragen over zijn streek en over Afghanistan kon antwoorden. De Raad stelt vast dat verschillende van deze zaken betrekking

hebben op Afghanistan in het algemeen zodat ze op zich niet kunnen aantonen dat verzoeker uit Jaghori afkomstig is. Bovendien gaat het veelal om zaken die ingestudeerd zouden kunnen zijn. Bijgevolg moet deze kennis worden beoordeeld samen met de hierboven genoemde elementen en kunnen ze op zich niet volstaan om te besluiten dat verzoeker uit Jaghori afkomstig is.

De *taskara's* die verzoeker heeft voorgelegd kunnen geen uitsluitel geven over verzoekers herkomst. Over de *taskara* die verzoeker eerst voorlegde, oordeelde de politie immers dat ze vals is (fax Dienst Voogdij, 4). Deze vaststelling ondermijnt ook de geloofwaardigheid van de tweede *taskara*. Over die *taskara* oordeelde het consulaat van de Afghaanse ambassade weliswaar dat ze echt is, maar uit het administratief dossier blijkt dan weer dat veel valse Afghaanse documenten ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van echte documenten te onderscheiden zijn (*subject related briefing* Afghanistan - Corruptie en valse documenten, 7).

Aangezien essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad de bestreden beslissing niet kan bevestigen of hervormen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, besluit de Raad om met toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet de bestreden beslissing te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 oktober 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER